

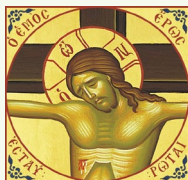

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὰς αἰῶνας διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν
Μὲ κατανοκτικὸν Ὁδηγὸν μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴν

Αὐτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς Δ' Νηστειῶν
Πέμπτη

«Τέτρωμαι, πέπληγμα· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ,
τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα·
ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πυρώσεις,
βοῶ Σοι, αἱ πληγαί, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν».

* * *

Τραυματίσθηκα! Πληγώθηκα! Νὰ καὶ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ,
ποὺ κέντησαν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά μου. Νὰ τὰ τραύματα, κρά-
ζω πρὸς Σέ, οἱ φλεγμονές, οἱ καυτηριάσεις, οἱ πληγές τῶν ἀκυ-
βέρνητων παθῶν μου.

